

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Responsio Patris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](#)

de meā qualicunque ad eam rem facultate ferre judicium; ac nisi de me ipso, quid sentiam apud parentem amantissimum deponere dubitem; non postremas forte in agenda personā etiam primariā partes ferre possum. Eit mihi non invenusta quam laudasti ipse, corporis conformatio, non inelegans incessus, actio satis liberalis. Acceptum latera firma, canora vox & distincta, quae capacem aulam impletat. Adjecit, ut fatear quod res est, incitamentum non leve illa, quam sibi annis posterioribus sodales mei pepererunt, in hac palæstrâ nominis commendatio. Incendit etiam desiderium, quod audio omnium rumoribus jactari, Tragœdiam fore hoc anno bellissimam. Virum nōsti, Pater, qui solennes ludos editurus est, proh! qualis & quantus! quām lēta sub tali magistro uberrimi fructūs spes affulget. ô si filio carissimo indulatum id velis! ô si hanc facias bonus, quam peto, exercitationis copiam! nullus ego dubitem, ita me affectum sentio. quin me non declamationis modò, sed etiam eruditionis donatum Laureā sis amplexurus. Deterrebunt forte quipiam, quominus id annuas, & difficultatem temporum causabuntur. At quantula impensa est, hanc si cumulata patris lētitia compenset! Hoc providere meum est, Pater, ne te péniteat compotem me votorum effecisse. Vale.

RESPONSIO PATRIS.

Lætor ego plurimū, Fili carissime, qui te natus sim paternarum præceptionum tam memorem. Memini sanè commendatum tibi à me diligenter, cùm te Musarum in discipli-

N 3

nam

nam educandum traderem, ut leporem in dēcendo, quām posses venuſtissimum, conſectarē: Nihil me ſacti pœnitet, in dō ſtudium in eā re tuum non cefabo, quantum in me erit, vehementer incitare. Neque verò me fugit valere ad eam rem plurimū frequentem in dicendo exercitationē, & inter reliquas, illam vulgō commenda-ri, quæ in Tragœdiis adhiberi ſolet. Videbor tibi fortaffe plus æquo timidus pater, & contra parentum in dolem de filio non ſatis commodè au- gurantem accusabis, ſi te audacem plusculum, & de viribus tuis præſumentem confidentiū arguerim. Magnum quiddam eſt, Fili, quod vereor ſatis ut intellexeris, coram tam celebri cœtu per- ſonam tuerī regiam, & confertam ex omni genere hominum multitudinem tenere dicendo poſſe. Ipsi quantumvis bella ſit aetio, quæ exhibetur, nam fa- cile tibi afflentior dum ſcribis fore illam bellissimam; quantumvis, inquam, aetio illa bella futura ſit, parum intereft, mihi crede, niſi par in Actori- bus venustas repondeat. Habes equidem in ſociis, qui posteriore anno ſuas in eodem loco egere partes, magnum exemplum pariter & incitamen- tum; at quod feliciores exitus habuere, ed vereor magis, ut ad tantam laudem p̄venias. Tamen vi- cis & expugnas patrem, Fili cariſſime, dum ſpem obtinendi in Theatro præmii non levem moves. Id ego tantò lubentiū adducar, ut credam, quod ſcio in te uno eſte poſitum, nec parcitum iri à te laboribus, ut hoc amantissimo patri ſolatiolum im- pertias. Quare bono eſto animo, hoc ſi feceris, ut videris polliceri, nulla in me mora eſt, quia Actorum in album, tuum nomen, cum voles, refe- ratur. Neque tu verò impensis metue, vel ſumptu- bus; liberalem patrem habes, tuisque commodis & oblectamentis cupidissimè ſervientem.

FILIUS